

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) O. Cojocaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Luiza Gafton, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Boris Prutean,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Boris Prutean
împotriva Nadejdei Prutean cu privire la determinarea cotelor-părți din bunurile
imobile,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin care s-a
admis apelul Nadejdei Prutean, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul
Buiucani din 21 martie 2017 și s-a pronunțat o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă:

La 19 februarie 2016 Boris Prutean a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Nadejdei Prutean prin care a solicitat:

- atribuirea în proprietatea sa: 22,2075% din bunul imobil - teren pentru
construcții cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,1182 ha, situat în mun. Chișinău,
or. Durlești, str. Testemițanu, 19;

- 3/8 cotă-parte din casa individuală de locuit cu nr. cadastral xxxxx, 3/4 cotă-
parte din bucătăria de vară cu nr. cadastral xxxxx, 3/4 cotă-parte din saraiul cu nr.
cadastral xxxxx și 3/4 cotă-parte din construcția accesorie cu nr. cadastral xxxxx,
toate situate în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Testemițanu, 19;

- 3/8 cotă-parte din terenul agricol cu nr. cadastral xxxxx și 3/8 cotă-parte din
terenul agricol cu nr. cadastral xxxxx, ambele situate în extravilanul or. Durlești.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin hotărârea Judecătoriei
Buiucani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2012, menținută prin decizia Curții de
Apel Chișinău din 03 aprilie 2013 și decizia Curții Supreme de Justiție din 28 august
2013, a fost respinsă pretenția Nadejdei Prutean cu privire la anularea testamentului
din 25 iunie 2009, totodată, acesteia fiindu-i atribuite 1/4 cotă-parte din bunurile
rămase după decesul lui Semion Prutean, și anume: 1/8 cotă-parte din casa individuală
de locuit cu nr. cadastral xxxxx, bucătăria de vară cu nr. cadastral xxxxx, saraiul cu
nr. cadastral xxxxx și construcția accesorie nr. cadastral xxxxx, situate în mun.
Chișinău, or. Durlești, str. Testemițanu, 19 și 5/8 cotă-parte din terenul agricol cu

suprafața de 0,048 ha, nr. cadastral xxxxx și 5/8 cotă-parte din terenul agricol cu suprafața 0,2829 ha, nr. cadastral xxxxx.

A menționat reclamantul că potrivit testamentului din 25 iunie 2009, în favoarea sa au fost lăsate toate bunurile care aveau să rămână după decesul lui Semion Prutean.

Ținând cont de faptul că prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2012 Nadejdei Prutean i-au fost atribuite $\frac{1}{4}$ din bunurile rămase după decesul lui Semion Prutean, restul $\frac{3}{4}$ din bunurile rămase urmează a fi atribuite în proprietatea sa.

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, proprietari de drept ai terenului pentru construcții cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,1182 ha, situat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Testemițanu, 19, pe care sunt amplasate bunurile imobile - casa individuală de locuit cu nr. cadastral xxxxx, bucătăria de vară cu nr. cadastral xxxxx, saraiul cu nr. cadastral xxxxx și construcția accesorie nr. cadastral xxxxx, sunt după cum urmează: Prutean Semion cu 29,61 %, Arion Elena cu 29,61 % și Administrația publică locală cu 40,78 %.

Astfel, reclamantul Boris Prutean consideră că Nadejdei Prutean urmează a-i fi atribuit în proprietate 7,4025 %, iar lui 22,2075 % din terenul pentru construcții cu suprafața de 0,1182 ha, situat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Testemițanu, nr. 19.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 martie 2017, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Boris Prutean împotriva Nadejdei Prutean cu privire la determinarea cotelor-părți din bunurile imobile.

S-a determinat în proprietatea lui Boris Prutean 22,2075 % din bunul imobil - teren pentru construcții cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,1182 ha, situat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Testemițanu, 19.

S-a determinat în proprietatea lui Prutean Boris $\frac{3}{8}$ cotă-parte din casa individuală de locuit cu nr. cadastral xxxxx, $\frac{3}{4}$ cotă-parte din bucătăria de vară nr. cadastral xxxxx, $\frac{3}{4}$ cotă-parte din saraiul nr. cadastral xxxxx, $\frac{3}{4}$ cotă-parte din construcțiile accesorii nr. cadastral xxxxx, toate situate în mun. Chișinău, or. Durlești, str. Testemițanu, 19, $\frac{3}{8}$ cotă-parte din terenul agricol cu nr. cadastral xxxxx, $\frac{3}{8}$ cota-parte din terenul agricol cu nr. cadastral xxxxx, ambele situate în extravilanul or. Durlești.

S-a încasat de la Nadejda Prutean în beneficiul lui Boris Prutean suma de 8358,87 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat.

La 03 aprilie 2017 Prutean Nadejda a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 martie 2017, solicitând admiterea apelului și casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 s-a admis apelul declarat de Nadejda Prutean.

S-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 martie 2017 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care:

Cererea de chemare în judecată depusă de Boris Pruteanu împotriva Nadejdei Prutean cu privire la determinarea cotelor-părți din bunurile imobile s-a respins.

S-a încasat de la Boris Prutean în beneficiul Nadejdei Prutean suma de 2000 lei.

S-a încasat de la Boris Prutean în beneficiul statului suma de 4 268,5 lei.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că la materialele cauzei lipsesc probe pertinente și admisibile în temeiul art. 121 și art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, privind constatarea acceptării de către Boris Prutean a succesiunii în decurs de 6 luni după decesul lui Simion Prutean prin intrarea în posesia averii succesoriale, integral sau a unei părți din aceasta, sau prin depunerea unei declarații de acceptare succesiunii.

Astfel, instanța de apel a menționat că Boris Pruteanu nu a prezentat instanței nici o dovadă a faptului acceptării succesiunii.

La 07 februarie 2018 Boris Prutean a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 și menținerea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 21 martie 2017.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Boris Prutean a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării pricinii în instanțele de judecată inferioare.

Totodată, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța a interpretat în mod eronat legea și a ignorat circumstanțele de fapt ale cauzei, formulând concluzii care sunt în contradicție cu probele administrate.

În acest sens, recurentul susține că argumentele instanței de apel, care se rezumă la alegația că reclamantul nu a dovedit cu probe pertinente și admisibile conform art. 121-122 din Codul de procedură civilă că a dobândit dreptul de proprietate asupra averii, prin depunerea la notarul de la locul deschiderii succesiunii a declarației de acceptare a succesiunii, sunt greșite și nu corespund materialelor acumulate în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, Boris Prutean menționează că la 14 aprilie 2010, după decesul tatălui sau Semion Prutean, a depus la notar declarația de acceptare a succesiunii, fapt ce se confirmă prin actele anexate la materialele dosarului, și anume: bonul de plată pentru declarația de acceptare a succesiunii seria NT nr. 494159 din 14 aprilie 2010, solicitarea avocatului de prezentare a informației despre refuzul eliberării certificatului de moștenitor și nota informativă a notarului potrivit căreia se face imposibilă eliberarea certificatelor de moștenitor, însă nu a putut obține certificatul de moștenitor testamentar pe motivul refuzului Nadejdei Prutean de a prezenta notarului actele în original pe bunurile testate, care se află în posesia acesteia.

Prin referința din 20 aprilie 2018 Nadejda Prutean a indicat că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și nu cuprinde argumente ce se referă la ilegalitatea sau netemeinicia deciziei instanței de apel, iar prin urmare este neîntemeiat, solicitând declararea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Având în vedere că recursul împotriva deciziei din 14 decembrie 2017 a fost înregistrat la 07 februarie 2018, în conformitate cu prevederile art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Boris Prutean nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Boris Prutean.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

judecători

Luiza Gafton

Dumitru Mardari